

Man behøver blot at læse tyske, franske og engelske Blade for at se, i hvor mange Tilfælde der er ikke blot Misfornøjelse, men den allerstørste Indignation til Stede overfor Automobilisterne, og hvorledes heller ikke i disse Lande Automobilisterne vise sig ret villige til at efterkomme baade det Hensyn, man i al Almindelighed skylder sine Medmennesker, og det Hensyn, man skylder de bestaaende Love. Jeg havde haabet — og jeg udtalte det for et Par Aar siden, da den nugældende Lov forelaa til Behandling i det andet Ting —, at den Omstændighed, at der kom en saadan Automobillov frem, og at det viste sig i det andet Ting, og for saa vidt ogsaa senere i dette høje Ting, at Stemningen i Rigsdagen var for endnu strengere Bestemmelser end de af mig foreslaaede, maatte være Automobilisterne en Advarsel om, at den eneste Vej, der er til at faa Frihed paa de almindelige Landeveje, er at vise Hensyn mod andre Mennesker og mod de bestaaende Love. Desværre har det ikke hidtil vist sig, at den Advarsel, som laa i denne Holdning fra Rigsdagens Side, paa nogen Maade kan siges at have frugtet overfor Automobilisterne. Jeg vil haabe, at den Forhandling, som nu har fundet Sted her, og som vil blive efterfulgt af en antagelig noget lignende Forhandling i det andet Ting, og den Stilling, jeg haaber, man saaledes fra Rigsdagens Side vil tage til det foreliggende Lovforslag, dog endelig maa overbevise Automobilisterne om, at hvis de overhovedet ønske at faa Frihed til at færdes paa de samme Landeveje som alle andre Mennesker, er der ikke andet for dem at gøre, end at tage Skeen i en anden Haand og ad praktisk Vej overbevise det Publikum, der færdes paa Landevejene, om, at Automobilisterne virkelig baade kunne og ville færdes der paa en saadan Maade, at de ikke forulempe den almindelige Færdsel.

Stilling: Jeg maa give den højtærede Minister Ret i, at der maa være visse Regler for Automobile, ligesom der i det hele taget er Regler for al Kørsel her til Lands, baade paa det ene og det andet Omraade. Den højtærede Minister har jo ogsaa Ret i, at der maaske fra manges Side køres uforholdsmæssigt stærkt, at Folk, som Ministeren sagde, let komme til at lide af lidt Kørhastighed, naar de komme op i et Automobil, men jeg skal ikke nægte, at jeg dog havde tænkt mig, at disse Straffebestemmelser — om

man vil kalde dem saa — i denne Lov og i det hele taget de Bestemmelser, som nu gives, være bleve af en noget anden Form. I saa Henseende deler jeg de Anskuelser, der udtaltes af det ærede Medlem for København (Rambusch). Jeg havde troet, at danske Rigsdagsmænd efter at have været i Frankrig og set, hvorledes Automobilene køre i Paris paa de mest befærdede Steder i denne stærkt befolkede By, uden at de have hørt Udtalelser om, at det var hensynsløs Kørsel, eller oplevet, at der skete noget Ulykkestilfælde, havde faaet et lidt andet Syn paa hele denne Sag, end der herskede, da Loven første Gang var fremme her. De Anskuelser, der nu gøre sig gældende mod Automobilene, kom ogsaa frem, da i sin Tid Cyklerne bleve indførte. Hestene maa vænne sig til Synet, og efterhaanden som de blive vant dertil, sker der færre Ulykker. Vi se jo her i København, hvorledes Hestene nu ere vant til de elektriske Sporvogne. Der sker saa godt som aldrig noget Sammenstød af Betydning, undtagen naar af en eller anden Grund en Kusk kører uforsigtigt.

Det ærede Medlem for København (Rambusch) fremhævede, hvilken Betydning dette Køretøj har for Samfærdselen, men ved Siden deraf maa ogsaa nævnes den Betydning, det har som Industri. Vi saa i Frankrig store Fabrikker, der beskæftige flere Tusinde Mennesker, i saa en Industri, som vi ikke havde nogen Anelse om eksisterede. Naar vi nu vide, at det her hjemme har været paatænkt at anbringe Kapitaler til Udnyttelse af denne Industri paa en for vort Land nyttig og heldbringende Maade, er jeg ængstelig for, at de mange hemmende Bestemmelser ogsaa ville hemme denne Industris Udvikling. Den højtærede Minister stiller sig jo imidlertid ikke saadan, at han vil være med til at hemme Udviklingen, han siger blot, at vi skulle se Tiden an, og naar et helt Udvalg er blevet enigt om, at vi skulle vente et Aar, saa siger jeg: Ja, have vi ventet saa længe, kunne vi vente Dyrehavstiden med. Det vil vistnok ikke fejle, at naar det Aar er gaaet, vil Kravet om større Frihed til at befære Landevejene med Automobile lyde stærkere, og jeg tror, at saa vil ogsaa Modstanden være ringere. Maaske det ogsaa kan hjælpe, at det nu bliver sagt, at Automobilisterne selv maa sørge for at erhverve sig den Sympati, som er nødvendig, for at der kan gives dem større Frihed. — Med denne Begrundelse kan jeg stemme for det fore-